

“मीठे बच्चे- विचार सागर मन्थन गरेर सेवाको भिन्न-भिन्न युक्तिहरू निकाल, जसबाट सबैलाई बाबाको परिचय मिलोस्।”

प्रश्न:- बाबाले हरेक बच्चालाई उच्च तकदिर बनाउने कुनचाहिँ युक्ति बताउनुहुन्छ ?

उत्तर:- आफ्नो उच्च तकदिर बनाउनु छ भने भित्रबाट सबै फोहोरी नराम्रो बानी निकालिदेऊ । भुटो बोल्नु, रिसाउनु- यी सबै नराम्रा बानी हुन् । सेवाको सोख राख । जसरी बाबा निरहंकारी बनेर सेवा गर्नुहुन्छ । त्यसैगरी जति हुन सक्छ अरूको कल्याण अर्थ रूहानी सेवामा व्यस्त रहने गर ।

गीत:- मरना तेरी गली में...

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले पहिले-पहिले यो प्वाइन्ट बुझ्नु र बुझाउनु छ- बाबा को हुनुहुन्छ ? बच्चाहरूलाई अतीन्द्रिय सुख तब महसुस हुन्छ, जब निश्चय गर्छन्, हामी बेहदका बाबाका सन्तान हौं । यस एकै कुराबाट खुशीको पारा चढ्छ । यो हो स्थायी प्वाइन्ट । तिमी जान्दछौ- हामीले आफूलाई ब्रह्माकुमार-कुमारी कहलाउँछौं । यो हो नयाँ रचना । पहिले सबैले निश्चय गर्नु छ- यहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ । बाबाको तल फेरि छ विष्णु (त्रिमूर्तिको चित्र), बाबाबाट विष्णुपुरीको वर्सा मिल्छ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । यो निश्चय गराएर फेरि लेखाउनुपर्छ । विष्णुको अर्थ वैष्णव पनि भन्छन् । मनुष्यले राम्रोसँग जान्दछन्- यी देवी-देवता निर्विकारी थिए । स्वर्गमा यिनीहरूको पवित्र प्रवृत्ति मार्ग थियो । गायन पनि छ- हजुर हुनुहुन्छ सम्पूर्ण निर्विकारी, हामी विकारी हौं । सत्ययुगमा सम्पूर्ण निर्विकारी हुन्छन् । कलियुगमा सम्पूर्ण विकारी हुन्छन् । विकारीलाई पतित, भ्रष्टाचारी भनिन्छ । क्रोधीलाई पतित भ्रष्टाचारी भनिदैन । क्रोध त संन्यासीहरूमा पनि हुन्छ । पहिला सुरुमा परिचय दिनु छ बाबाको । सर्वोच्च बाबा जब यहाँ आउनुहुन्छ, तब यो महाभारी लडाईँ पनि अवश्य लाग्छ किनकि परमात्मा आएर पतित दुनियाँबाट पावन दुनियाँमा लिएर जानुहुन्छ । शरीरको त विनाश हुनु छ । यो निश्चय हुनुपर्छ- हामीलाई बाबाले पढाउनुहुन्छ, त्यसैले कति नियमित हुनुपर्छ । यहाँ होस्टेल (छात्रावास) छैन । होस्टेल बनायो भने धेरै घरहरू चाहिन्छ । ७ दिनको लागि, ४ दिनको लागि आउँछन् भने पनि धेरै घर चाहिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल बाबालाई याद गर । बाबा नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर, म ग्यारेन्टी गर्छु, तिम्रा सबै पाप भस्म हुनेछन् । पहिले यो लेखाउनुपर्छ, हामी अवश्य शिवबाबाका सन्तान हौं, फेरि विश्वको मालिकपनका हकदार बन्छौं । राजा-रानी प्रजा सबै विश्वका मालिक हुन् । मेला प्रदर्शनीमा जो पनि सम्झाउनेवाला छन्, उनलाई बाबाले डाइरेक्सन दिनुहुन्छ- मूल कुरा सम्झाउनु छ सर्वोच्च भगवान् एकै हुनुहुन्छ । उहाँ नै ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ । ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ त्यसैले अवश्य डाइरेक्सन पनि उहाँले नै दिनुहुन्छ । कृष्णले त दिन सक्दैनन् । शिवबाबा बाहेक अरू कोही भगवान् होइनन् । ब्रह्मा, विष्णु, शंकर पनि देवताहरू हुन् । स्वर्गमा छन् दैवी गुण भएका मनुष्य, यहाँ कलियुगमा छन् आसुरी गुण भएका मनुष्य । यो पनि पछि सम्झाउनु छ । पहिले-पहिले त बाबाको परिचय दिएर ठीक गराउनुपर्छ । भिन्न-भिन्न विचार सागर मन्थन गर्ने युक्तिहरू निकाल्नुपर्छ र बाबालाई बताउनुपर्छ- बाबा यस प्रकारका प्रश्न सोध्छन्, यस प्रकार हामीले सम्झाउँछौं । फेरि बाबाले पनि यस्ता प्वाइन्ट

सुनाउनुहुन्छ, जसले उनलाई असर पर्छ। बाबालाई सर्वव्यापी अथवा कछुवा माछा अवतार भन्नु यो पनि ग्लानि हो, त्यसैले बाबाको परिचय दिनुपर्छ। बाबाले नै विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको मालिक, सतोप्रधान थिए। फेरि पुनर्जन्म लिँदै-लिँदै तमोप्रधान बनेका हुन्। फेरि बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने सतोप्रधान बन्छौ। जुनसुकै धर्मका हुन्, बाबाको सन्देश सबैको लागि हो। उहाँलाई भनिन्छ गड फादर लिबरेटर। लिबरेट गर्न अवश्य पतित दुनियाँमा आउनुहुन्छ। कलियुगको अन्त्यमा सारा दुनियाँ नै तमोप्रधान छन्। जब सतोप्रधान बन्छन्, तब नै नयाँ दुनियाँमा जान सक्छन्। बाँकी जो त्यहाँ आउँदैनन्, उनीहरू शान्तिधाममा रहन्छन्। यो बुद्धिमा बसाउनु छ, ताकि बुझून्— हामीले उहाँ बाबालाई याद गर्नु छ। कुनै देहधारीलाई याद गर्नु छैन। बाबा हुनुहुन्छ नै विदेही, विचित्र अरू सबैका चित्र भिन्न-भिन्न छन्। अरूलाई सम्झाउने सोख रहनुपर्छ। प्रदर्शनीमा धेरै मानिस आउँछन्। सेवाकेन्द्रमा त्यति आउँदैनन्। सेवामा रहनाले बच्चाहरूमा धेरै उल्लास रहन्छ। यहाँ बाबालाई घरी-घरी भुल्छन्। सेवामा रहे भने यादको यात्रा भुल्दैनन्। स्वयं पनि याद गर्छन् भने अरूलाई पनि याद गराउँछन्। तिमी बच्चाहरूले पढिरहेका छौ। तिम्रो बुद्धिमा छ— हामीले राजाई अवश्य लिनेछौं। यो याद रह्यो भने पनि खुशी रहन्छ। भुल्ला घबराहट आउँछ। बाबालाई लेख्नुपर्छ— बाबा हामी अतीन्द्रिय सुखमा छौ। बाँकी थोरै समय छ, हामी जान्छौं आफ्नो सुखधाम। ६३ जन्म हामी धेरै बिमार रह्यौं। कुनै दबाई भएन त्यसैले रोगी बन्यौं। कसैको सम्हाल मिल्न सकेन, बिमारीले भित्रै घर जमायो। यो बिमारी यस्तो छ, जो अविनाशी सर्जन बाहेक कहिल्यै छुट्न सक्दैन। अहिले सबैको छुट्ने समय हो। पवित्र बनेर मुक्तिधाममा जान्छन्। कसैले भन्छन्— मुक्तिमा रहनु राम्रो छ। पार्ट नै छैन। जसरी नाटकमा कसैले थोरै पार्ट गरे भने उनलाई हीरो हीरोइन अथवा उच्च पार्टधारी भनिदैन। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— जति हुन सक्छ बाबालाई याद गर्नु भने पक्का हुनेछौ। याद भुल्नु हुँदैन। मुख्य हो एक बाबा। बाँकी यी साना-साना चित्र हुन्— सम्झाउनको लागि, यसबाट सिद्ध गर्नुपर्छ शिव-शंकर एक होइनन्। बाँकी सूक्ष्मवतनमा कुनै कुरा हुँदैन। अहिले तिमिले बुझेका छौ— यो सबै हो भक्तिमार्ग, ज्ञान दिनेवाला हुनुहुन्छ एक बाबा। उहाँले दिनुहुन्छ संगममा, यो पक्का गर। तिमिहरूलाई त कल्प-कल्प स्वर्गको वर्सा मिल्छ नै। ५ हजार वर्षको कुरा हो। उनीहरूले फेरि लाखौं वर्ष भन्दछन्। उनीहरू भन्छन्— कलियुग लाखौं वर्षको हो। तर हामी भन्छौं— यो सारा चक्र नै ५ हजार वर्षको हो। गफ कति ठूलो लगाएका छन्। बोलाउँछन् हे पतित-पावन भनेर। कृष्णलाई पतित-पावन त भनिदैन। कुनै पनि धर्मकाले कृष्णलाई लिबरेटर भन्दैनन्। हे पतित-पावन भनेर पुकार्दा बुद्धि माथितिर जान्छ फेरि पनि बुझ्दैनन्। मायाको कति अन्धकार छ, लापर्बाहीमा परेका छन्। भन्छन् शास्त्र अनादि हो। तर सत्ययुग त्रेतामा यी हुँदैनन्। यो पढाइ यस्तो छ, जो बिमारीमा पनि बसेर क्लासमा पढ्न सक्छन्। यहाँ बहाना चल्न सक्दैन। गाई धेरै राम्रा हुन्छन्, कसैले त लात्तो पनि हान्छन्। यहाँ पनि जसमा क्रोध छ उसले अहंकारवश लात पनि हान्छन्। डिससर्भिस गर्छन्। कुनै पनि अवगुण हुनु हुँदैन। तर कर्मबन्धन यस्तो छ जसले उच्च पद पाउन दिँदैन। बाबाले उच्च तकदिर बनाउने बाटो बताउनुहुन्छ। तर कसैले बनाउँदैनन् भने बाबाले के गर्ने, धेरै ठूलो कमाई छ। कमाईको नशा रहनुपर्छ। कमाई गर्दैनौ भने परिणाम के हुन्छ! कल्प-कल्प यस्तै हालत हुन्छ। बाबाले त सबैलाई सावधानी दिनुहुन्छ, अपमान गर्नुहुन्न।

२०७३ मंसिर ०७ मंगलबार २२-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन बच्चाहरूमा कुनै फोहोरी बानी हुनु हुँदैन। भुटो बोल्नु धेरै नराम्रो हो। यज्ञको सेवा खुशीले गर्नुपर्छ। बाबाको पासमा आउँछन् भने बाबाले इशारा गर्नुहुन्छ, सेवा गर्ने। जसले तिमीलाई खुवानुहुन्छ, उहाँको सेवा अवश्य गर्नुपर्छ। सेवा गर्न बाबाले सिकाउनुहुन्छ। हेर, सर्वोच्च बाबाले पनि कति सेवा गर्नुहुन्छ। जो काम अज्ञानमा गरेनौ, त्यो पनि गर्नुपर्छ। यति निरहंकारी बन्नु छ। नियम विरुद्ध कुनै काम गर्नु हुँदैन। जति हुन सक्छ, अरूको कल्याण अर्थ सबै कुरा आफ्नै हातले गर्नुपर्छ। लाचारी अवस्थामा गराउनु, त्यो बेग्लै कुरा हो। आफूलाई निरहंकारी, निर्मोही बनाउनु छ। बाबाको याद बिना कसैको कल्याण हुन सक्दैन। जति याद गर्छौं, त्यति पावन बन्छौं। यादमा नै विघ्न पर्छन्। ज्ञानमा त्यति विघ्न पर्दैन, ज्ञानका त अनेक प्वाइन्ट छन्। बाबालाई याद गर्नाले सुगन्धित फूल बन्छौं। कम याद गर्नु भन्ने रतन-ज्योति बन्छौं। आँकका पनि फूल हुन्छन्। त्यसैले आफूलाई सुगन्धित फूल बनाउनुपर्छ। कुनै दुर्गन्ध हुनु हुँदैन। आत्मा सुगन्धित बन्नु छ। यति सानो बिन्दुमा सारा ज्ञान भरिएको छ, आश्चर्य छ। सृष्टि एकै छ, माथि वा तल सृष्टि छैन। त्रिमूर्तिको अर्थ पनि तिमीले नै जान्दछौ। उनीहरूले केवल नाम राखेका छन्— त्रिमूर्ति मार्ग। कसैले ब्रह्मालाई त्रिमूर्ति भन्छन्। उनको जीवनीको बारेमा केही थाहा छैन। शास्त्रमा छ— श्रेष्ठाचारी मनुष्यको जीवन कहानी। लक्ष्मी-नारायण, राधा-कृष्ण आदि सबै हुन् मनुष्य। तर अरूको जीवन कहानीलाई शास्त्र भनिदैन। देवताहरूको जीवन कहानीलाई शास्त्र भनिन्छ। बाँकी शिवबाबाको जीवन कहानी कहाँ छ ? उहाँ त निराकार हुनुहुन्छ। स्वयं भन्नुहुन्छ— म त पतित-पावन हुँ, मलाई सबैले फादर भनेर बोलाउँछन्। म आएर स्वर्गको स्थापना गर्छु। विश्व ५ हजार वर्ष पहिले स्वर्ग थियो। अब फेरि बन्नु छ। कति सहज छ। तर पत्थरबुद्धि यस्ता छन्, ताला नै खुल्दैन। ज्ञान र योगको ताला बन्द छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— घर-घरमा सन्देश देऊ, सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ बाबा। फस्ट फ्लोर मूलवतन, सेकेन्ड फ्लोर सूक्ष्मवतन। थर्ड फ्लोर हो यो साकारी दुनियाँ। यदि यी तल्लाको बारेमा बच्चाहरूलाई याद रह्यो भने पनि पहिले बाबा अवश्य याद हुन्छ। सेवाको लागि दौड्नुपर्छ। बाबाले कहीं पनि जान निषेध गर्नुहुन्न। ठीक छ विवाहमा जाऊ, तीर्थमा जाऊ, सेवा गर्न जाऊ। भाषण गर— भन एउटा छ रूहानी यात्रा, अर्को छ जिस्मानी यात्रा। प्वाइन्ट त धेरै मिलिरहन्छन्। वानप्रस्थीहरूको समुहमा गएर सेवा गर। उनीहरूको कुरा पनि सुन। उनीहरूले के भन्छन्। हातमा पर्चा होस्। मुख्य ४-५ कुरा लेखिएको होस्— ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्न, गीताका भगवान् श्रीकृष्ण होइनन्, यो स्पष्ट लेख, जुन कसैले पढे भने बभून्— यो त सत्य हो, यसमा चलाखी धेरै चाहिन्छ। बाबाले त्रिमूर्तिको लागि पनि सम्झाउनुहुन्छ। यो घरी-घरी पकेटबाट निकालेर हेर्दै गर। सबैलाई सम्झाऊ— उहाँ बाबा, यो वर्सा। विष्णुको चित्र पनि राम्रो छ। ट्रेनमा पनि सेवा गर्न सक्छौ, बाबालाई याद गर्नु भन्ने विश्वको मालिक बन्छौं। सेवा धेरै हुन सक्छ। तर कसैलाई अक्कल आउँदैन। धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ। लडाईँको मैदानमा कहाँ सुस्त हुनु छ र। धेरै खबरदारी राख्नुपर्छ। मन्दिरमा धेरै सेवा हुन सक्छ। बाबा भन्नुहुन्छ मनमनाभव। तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन। मुख्य कुरा पक्का गराउनुपर्छ। बच्चाहरूलाई सेवाको धेरै ख्याल हुनुपर्छ। त्रिमूर्तिको चित्रमा सारा ज्ञान भरिएको छ। सिँढी पनि राम्रो छ। हरेकले आफ्नो उन्नति चाहन्छन्, धन कमाउने। साना बच्चाहरूलाई पनि युक्ति सिकाऊ, सबैले स्याबासी दिनेछन्। कमाल छ ! ब्रह्माकुमार-कुमारीहरूको, साना बच्चाको पनि

२०७३ मंसिर ०७ मंगलबार २२-११-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
यति ज्ञान दिन्छन्, जुन कुनै संन्यासी आदिले पनि दिन सक्दैनन् । निःशुल्कमा चीज मिल्यो भने
सम्भन्छन्- यो हाम्रो कल्याणको लागि दिन्छन् । भन, यो निःशुल्क हो । ठीक छ, तपाईंले पढ्नुहोस्,
यसबाट आफ्नो कल्याण गर्नुहोस् । शिवबाबा भोला भण्डारी हुनुहुन्छ नि । धेरै बच्चाहरू छन् ।
बाबालाई पैसाको के आवश्यकता छ । ट्रेनमा पनि तिमी धेरै सेवा गर्न सक्छौ । व्यक्ति राम्रो देख्ने
बित्तिकै उसलाई सम्झाएर चित्र दिनुपर्छ । भन- तपाईंले आफ्नो पनि कल्याण गर्नुहोस् र अरूको
पनि कल्याण गर्नुहोला । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) कुनै पनि काम नियम विरुद्ध गर्नु हुँदैन । धेरै-धेरै निरहंकारी, निर्मोही रहनु छ । जति
हुन सक्छ, हर कार्य आफ्नो हातले गर्नुपर्छ । यज्ञको सेवा धेरै खुशीले गर्नु पर्छ ।
- २) पढाइमा कहिल्यै बहाना बनाउनु हुँदैन । बिमारी हुँदा पनि अवश्य पढ्नु छ । उत्साहमा
रहनको लागि सेवाको सोख राख्नु छ ।

वरदान:- मनमत, परमतलाई समाप्त गरेर श्रीमतमा पदमको कमाई जम्मा गर्ने पद्मापदम
भाग्यशाली भव

श्रीमतमा चल्ने आत्माले एक संकल्प पनि मनमत वा परमतमा गर्न सक्दैन । स्थितिको
गति यदि तीव्र छैन भने अवश्य केही न केही श्रीमतमा मनमत वा परमत मिसिएको
छ । मनमत अर्थात् अल्पज्ञ आत्माको संस्कार अनुसार जो संकल्प उत्पन्न हुन्छ, त्यसले
स्थितिलाई डगमग पार्छ । त्यसैले चेक गर अनि गराऊ, एक कदम पनि श्रीमत विना
नहोस्, तब पदमको कमाई जम्मा गरेर पद्मापदम भाग्यशाली बन्न सक्छौ ।

स्लोगन:- मनमा सबैप्रति कल्याणको भावना भइरहोस्- यही विश्व कल्याणकारी आत्माको कर्तव्य
हो ।